

ÍNDEX

1. Entrevistes.....	II
2. Taules de resultats de les enquestes.....	XVI
3. Primers esquemes i esbossos del guió i les partitures.....	XVII

1. ENTREVISTES

Entrevista a David Plana

1. Com es definiria vostè com a persona? Qui és, a què es dedica i per què si dedica.

Sóc en David Plana, em dedico a escriure des de fa uns quants anys. Primer vaig escriure teatre i ara estic escrivint per a la televisió. Em dedico a escriure una mica per casualitat. En realitat jo volia ser director de cinema, però diguem que això no està excessivament lluny del que volia fer. També he dirigit teatre, o sigui que, d'alguna manera, podríem dir que he complert una mica el meu somni de nen.

2. Quina formació ha tingut? Com ha set la seva trajectòria professional?

Vaig estudiar a l'Institut del Teatre primer tres anys interpretació. Després vaig fer la carrera de Direcció i Dramatúrgia, també a l'Institut del Teatre. Vaig començar fent d'actor al teatre amateur Teatre Centre de Manlleu. Després vaig començar a dirigir i escriure les meves obres amb un grup de gent jove que aleshores tenia moltes ganes de fer coses.

Després vaig començar els meus estudis. Quan estava a punt d'acabar els de Direcció, en José Sanchis Sinisterra, que era un dels meus professors, em va oferir d'estrenar una obra meva a la Sala Beckett, que ell dirigia. A partir d'aquí vaig anar estrenant regularment a la Sala Beckett, també al Teatre Lliure i al Teatre Nacional. En un moment determinat vaig tenir l'oportunitat d'entrar a fer guions per a una sèrie de televisió, "La memòria dels cargols", de Dagoll Dagom.

A partir d'aquí he compaginat l'escriptura i direcció teatral amb els guions de televisió.

3. Com funciona exactament la seva feina? En què consisteix?

Ara mateix dirigeixo un equip de nou guionistes d'una sèrie de tevetrès que es diu La Riera. Sóc la persona responsable dels continguts d'aquesta sèrie, de què s'explica i de com s'explica. Això no vol dir que jo ho faci tot, ni molt menys. Tinc un gran equip de guionistes.

4. A l'hora d'elaborar un guió per una sèrie, quin esquema de treball es segueix?

Primer es necessita una idea. Això són unes quinze pàgines on s'explica la història principal, amb els personatges protagonistes. Allà hi ha l'argument de les trames

més importants de la sèrie, molt resumides. En el cas de La Riera això ho vaig fer jo. Després entren més guionistes a fer el que s'anomena "La Bíblia", en llenguatge del món del guió. És una descripció ja molt més detallada de què passarà. Totes les trames, com es desenvoluparan i com s'acabarà la sèrie. També amb una descripció dels personatges, tant els protagonistes com els secundaris.

Després comença el dia a dia. Un equip de guionistes s'encarrega de les escaletes (desenvolupament seqüència per seqüència del que passarà a cada capítol de la setmana) i un altre dels diàlegs. I jo m'ho miro tot plegat.

5. Què creu que ha de tenir un guió perquè funcioni i enganxi el públic?

No en tinc ni idea. És difícil definir-ho. Nosaltres treballem d'una manera intuïtiva, no per cap fórmula del que pensem que pugui agradar a l'espectador.

6. Què creu que ha de tenir un personatge perquè sigui verosímil i complet?

Ha de ser un personatge que parteixi d'alguna realitat. No vull dir que s'hagin de retratar persones reals del teu entorn, però sí que t'has d'inspirar en gent real.

7. Com ho fan per escollir l'espai i el temps en el que transcorre la història?

Això ve donat per la història. En el cas de La Riera, primer vaig pensar en la història de la família i, després, que tindrien un restaurant. Que passés al Maresme va ser una demanda de la direcció de la cadena.

8. Què creu que valorarà més el públic d'una trama sigui de sèrie televisiva o d'espectacle teatral o cinematogràfic?

Crec que el que valora la gent és que els enganyis amb elegància. A ningú li agrada anar a veure un espectacle de màgia i veure el truc del prestidigitador. Doncs en una ficció, el mateix. Si veuen per on aniran els personatges i les trames, malament perquè es cansaran. La gent vol sentir-se intel·ligent. T'has de trencar el cap per pensar coses que la gent no esperarà. Sorprendre, però no d'una manera absurda. Per exemple: si a La Riera de cop entra un dromedari a la cuina, això serà molt sorprenent, però no agradarà gaire a l'espectador. (Vaja, a no ser que, després, hi trobem una justificació molt bona: en Pitu, un dels personatges, ha fet un viatge recent a l'Àfrica amb la seva dona. Un dia va tenir una conversa amb un mercader de camells. El mercader li va oferir canviar la seva dona per set camells i ell, naturalment, s'ho va agafar en conya. Li va dir que sí, que sí, però després es van fer un fart de riure, amb la dona, a l'hotel. Doncs ara resulta que el mercader de camells

li ha enviat el dromedari com a avançament per la dona... Tots se'n riuen, però ell té un bon problema).

De fet, encara que ho justifiquéssim a la perfecció, l'exemple d'aquesta seqüència del dromedari no seria bona, perquè estaríem fent una de les coses que no vol veure el públic: el canvi de registre, de to, de la sèrie.

9. Què creu que en valorarà més la crítica?

La crítica televisiva és gairebé inexistent. De la teatral prefereixo no parlar-ne, no em mereix gaire respecte, la veritat.

10. Amb una frase, em podria definir la seva professió en vostè com a persona?

No sé si entenc la pregunta... A veure... Tinc una professió que em dóna molts mals de ventre, però que també m'aporta moltíssimes satisfaccions. Em considero un privilegiat.

Entrevista a Egos Teatre

1. Què és per a vosaltres el teatre musical?

Ara mateix, és el gènere amb què ens trobem més còmodes a dalt de l'escenari. Nosaltres venim d'una formació en teatre musical, combinant les tres disciplines: interpretació, cant i dansa, i entenem que el teatre no és parlar o cantar, sinó que es poden combinar totes dues coses i contar històries interessants. Per això, allò que es diu que el teatre musical és més frívol i naïf... no té perquè ser veritat.

També ens encanten els musicals, com a espectacle en conjunt, per la seva complexitat al ballar i cantar, l'espectacularitat d'algunes escenografies, tenir música en directe, molts actors a escena... però també pel plaer d'emocionar al públic amb pocs actors i un piano en un muntatge de petit format.

En qualsevol cas, ara fem teatre musical, però potser el proper muntatge és una obra de text. Ens agrada el teatre, i ja està.

2. Quins són els avantatges i inconvenients (o dificultats) del gènere ?

Partim de la base que un actor de musical necessita una formació més completa i específica (que hauria de ser la formació de tots els actors, com es fa en altres països com Anglaterra o EUA), per tant, no tothom està capacitat per fer musicals. Però, sobretot, hi ha molta feina a fer en els assajos; són més complexes perquè s'estudia la part de text per una banda, després la partitura, les coreografies o moviments escènics i, després, s'ha d'ajuntar i aconseguir que tot flueixi sense distincions, ara cançó, ara text, ara ball... Tot ha d'anar en un sol sentit i a favor de la història que s'està contant.

A més, hi ha molta gent implicada: director, director musical, coreògraf... Coordinar a tot l'equip és el més difícil, però al mateix temps la feina es reparteix i no pesa només a sobre del director. És súper important la confiança en l'equip amb què treballis.

3. Alhora de muntar un espectacle musical, quins aspectes es tenen en compte a nivell tècnic i a nivell d'interpretació?

A nivell tècnic, els mateixos que per a qualsevol muntatge: llum, escenografia, vestuari, attrezzo... podran ser més complicats o menys. Respecte al so, la dificultat rau en la sonorització dels músics en directe i l'equalització de les veus si van amplificades. Això també depèn si la sala on es fa ho requereix o no.

A nivell d'interpretació, el treball per l'actor és igual que en altres gèneres: construir el personatge, que sigui coherent el que fas i el que dius, treballar més cap el drama o la comèdia segons sigui l'obra...

4. Què creus que el públic valora més d'un muntatge d'aquest gènere?

Si és un musical de gran format, sempre impacta l'espectacularitat de l'escenografia, les llums, veure molta gent a dalt de l'escenari... Genera molta adrenalina a dalt i baix de l'escenari. Al públic li agrada la sensació d'haver vist un gran espectacle, gairebé com si fos un concert de rock.

Al contrari, en un de petit, segurament es farà en una sala petita i llavors la gent aprecia moltíssim la proximitat. Tenir als actors cantant tan a prop s'agraeix i el públic veu que no hi ha trampa.

En ambdós casos, el gènere musical sempre és impactant (si està ben fet, clar) i es valora molt la veu dels actors, una persona que té bona veu i gust al cantar té una màgia especial que fa que el públic quedi hipnotitzat. Per això, moltes vegades es considera, erròniament, que els actors-cantants no són intèrprets o que qualsevol que canta pot interpretar.

5. Què creus que la crítica valora més d'un muntatge d'aquestes característiques?

No sé què valoren més o menys, depèn de l'espectacle que sigui parlen bé d'una cosa o d'una altra. Els crítics sempre són difícils, mai saps què els hi pot agradar i què no. A més, el gènere musical té “fama” de ser comercial, i això segons com es miri és negatiu. Però no pots estar pendent únicament del que digui la crítica, està clar que si parlen bé, fa que l'espectacle pugui estar més temps a la cartellera, o potser no. La nostra feina és creure en allò que fas per poder defensar-ho cada dia a l'escenari; si nosaltres ens ho passem bé, el públic gaudeix segur i el teatre s'omple. El “boca-orella” també funciona i et porta gent al teatre, després ja vindrà la crítica, com ens va passar amb el *Ruddigore*.

Per sort, ara a Barcelona hi ha una generació nova que està apostant fort per fer musicals amb texts i músiques originals, de petit-mitjà format i que estan sent rebuts molt bé pel públic que busca coses diferents. Espectacles com *Ojos verdes*, *The Black Raider*, *Pegados...* o nosaltres mateixos amb *Ruddigore* i *La casa sota la sorra*, han tingut èxit de públic i també de crítica. De fet, nosaltres vam guanyar el Premi de la Crítica al Millor Musical del 2007-2008 amb el *Ruddigore*. És a dir, que no ens poden queixar.

6. Què en valoreu més vosaltres?

A nosaltres ens agrada el gènere i entenem la dificultat de fer un “bon musical”, ja que són moltes coses a tenir en compte i té molt a veure en que, a nivell d'interpretació, la combinació de les tres disciplines (cant, interpretació i cos) sigui equilibrada. Per això valorem que els intèrprets puguin defensar bé els seus personatges, però també que la història i la música siguin interessants, que hi hagi una aposta estètica de vestuari, escenografia ben feta, original... Que tot estigui en concordança, vaja.

La nostra manera de fer suposa la implicació de tota la companyia en tots aquests aspectes. En aquest sentit, el procés de creació és lent però, per ara, ens dóna bon resultat. Les coses no estan fetes perquè sí, sinó que una cosa porta a l'altra i tot està justificat.

Quan vas a veure musicals, o altre tipus de teatre, et trobes que moltes vegades s'ha volgut fer una estètica que no va d'acord amb la història, o el registre d'interpretació no està unificat en tots els actors... Llavors hi ha alguna cosa que falla i això va en detriment de l'espectacle.

Decidir el què sortirà o no, definitivament no sempre és fàcil i pel camí es queden moltes bones idees, però s'ha de saber renunciar sempre a favor de l'espectacle.

7. Amb quina finalitat i com es crea una companyia teatral?

Egos Teatre neix a l'Institut del Teatre,; tots els actors de la companyia érem companys de classe d'una mateixa promoció en la especialitat de teatre musical. Després van entrar Joan Maria Segura com a director (qui també estudiava Direcció i Dramatúrgia a l'Institut) i Francesc Mora com a pianista. Amb ells vam presentar el *Ruddigore o la nissaga maleïda* com a treball de final de carrera i, a partir d'aquí, va venir tot. La nostra intenció era poder sortir de l'Institut amb un espectacle per poder fer “bolos” i començar a treballar. La sorpresa fou que va sorgir la possibilitat de fer temporada d'un mes al Versus Teatre i el boca-orella la va allargar fins a sis mesos. Després vindria tota la gira i la resta d'espectacles.

L'important però, és que teníem un objectiu comú. Això és el que fa que tot tiri endavant, perquè compartim la manera de fer i entendre el teatre, que és la nostra feina.

8. Quines són les referències d'Egos Teatre?

Sempre ens ho pregunten. Nosaltres som de la generació del *Mar i cel*, i els més joves del *Flor de nit* i *Sweeney Todd*. Per edat, vam créixer amb el referent d'aquests musicals, sobretot de Dagoll Dagom. Amb ells, gairebé tots vam descobrir que ens volíem dedicar al teatre. També tots hem cantat *Els Miserables*, *Miss Saigon*, *Cats*... i ens agraden molt Stephen Sondheim i Leonard Bernstein, són dos excel·lents compositors que a més, tenen una manera molt particular d'escriure la música i el text, sempre estan justificats l'una i l'altre. Un exemple és *West Side Story*, un dels nostres musicals favorits amb lletres de Sondheim i música de Bernstein. És una partitura impressionant i la història és molt potent.

9. Com afecten els projectes de la companyia en la relació dels seus membres?

Ja, ja, ja... ho portem bé! Fa temps que ens coneixem. Abans de ser Egos, ja havíem estat quatre anys junts a l'Institut i allà hi passes moltes hores així que ho acabes sabent tot dels altres, les coses bones i les dolentes també.

Som com una família, ens complementen els uns als altres i, encara que de vegades poden haver-hi opinions contràries, això també enriqueix al grup, sobretot quan estem en procés de creació. A les gires també passem molt de temps junts i, després, quan marxem de vacances desconnectem. Després de l'estiu hi ha moltes coses a explicar del que hem fet, hem vist...

10. Amb una frase (poques paraules), què és el teatre o la música per a tu, defineix-me el teatre o la música en vosaltres com a persones?

El teatre i la música són la nostra vida, el motor del dia a dia. Segurament, sense aquests dos ingredients no seriem les mateixes persones. Seríem unes altres.

Entrevista a Teatre EsseLa**1. Què és per a vosaltres el teatre?**

Una passió, una expressió, una manera de viure i de sentir... després de molts anys (al voltant de 30) forma part del nostre ADN i es fa difícil imaginar un món sense...

2. Quins són els avantatges i inconvenients (o dificultats) del gènere ?**Avantatges:**

- Per a nosaltres que no en necessitem viure i que això ens permet fer el que volem, quan volem i de la manera que volem.
- Que al no necessitar fer un producte comercial som lliures d'expressar el que volem i que no hem de renunciar als nostres principis artístics o eticosocials.
- El teatre es pot fer amb els mínims recursos (fins i tot sense) només fa falta una persona que actuï i una altra que la miri/escolti, la resta és de més a més...

Inconvenients:

- Que treballar lluny de la capital o de centres d'influència limita la sortida professional
- L'escassetat de recursos econòmics que la nostra opció implica
- El fred i la calor del nostre local ;-)))

3. Alhora de muntar un espectacle, quins aspectes es tenen en compte a nivell tècnic i a nivell d'interpretació?

A nivell tècnic que el puguem assumir amb els nostres recursos i limitacions logístiques. També és molt important saber a qui et vols dirigir i a quins teatres et sembla que podràs actuar per definir una estructura tècnica adequada.

A nivell interpretatiu que tingui les característiques que hem imaginat pels personatges i per l'obra.

Per a nosaltres que som i ens reivindicuem, volguda i conscientment, una companyia de comarca –d'Osona- procurem treballar tant com podem amb gent de la comarca, exigint sempre una visió professional, crítica i creadora en el context contemporani, sigui en l'àmbit que sigui que col·laboren.

4. Què creus que el públic valora més d'un muntatge teatre?

Malauradament crec que l'entreteniment, l'espectacle en el sentit més ampli de la paraula, no pas el "teatre". També si hi surt gent famosa, que no vol pas dir que sigui bona... que se n'hagi parlat... que sigui còmic...

5. Què creus que la crítica valora més d'un muntatge d'aquestes característiques?

Per sort la crítica pot valorar els muntatges des d'un punt de vista més artístic o tècnic i en aquest sentit els criteris poden ser més distanciat dels sentiments o gustos particulars. Així ha de tenir en compte el suport literari, l'aposta estètica, el sentit crític, l'aposta d'innovació i contemporaneïtat, fins i tot d'avantguarda, el que aporta a l'art, la singularitat i la diferència.

6. Què en valoreu més vosaltres?

Que ens agradi el text o idea inicial. Que tingui un interès artístic. Que ens porti nous reptes artístics o de grup. Que ens faci visualitzar un futur d'explotació (sense perdre els altres valors!). L'actualitat del tema.

7. Què considereu que defineix a un bon actor?

Moltes coses (presència, veu, dicció, moviment, etc...) però sobretot una curiositat immensa per aprendre cada dia, cada minut de tot el que t'envolta i que a més tinguis el do innat (a vegades perfeccionat a les aules) de saber-ho transmetre dalt d'un escenari.

8. Amb quina finalitat i com es crea una companyia teatral?

Perquè tens un projecte i creus que el pots tirar endavant i ho vols fer com a tu t'agrada sense que ningú et digui com i quan ho has de fer.

Perquè t'agraden els reptes i creus que una altra manera de fer teatre és possible.

Perquè no t'agrada anar darrera la gent a veure si té feina per tu (amb tot el que això implica de perversió de les relacions personals i de renúncia a vegades als teus principis) i haver d'ensenyar-te amunt i avall per ser algú en aquesta professió.

Es crea a partir d'una idea, d'un projecte i la resta va sorgint sola... cal tenir molt en compte que, avui en dia, no només és aquest embrió inicial si no que comporta tota una gestió burocràtica i unes idees clares i ben estructurades de producció. És bàsic tenir una persona competent en el tema producció i també distribució.

9. Quines són les referències de Teatre EsseLa?

En tenim moltes i som molt eclèctics. No només de l'àmbit del teatre també d'altres: Tadeusz Kantor, Bob Wilson, Tom Waits, Albert Pla, Miquel Martí i Pol, Grotowski, els moviments dadà i surrealista, Carles Santos, Sól Picó, Peter Handke, Lluís Solà, Jordi Coca...

10. Com afecten els projectes de la companyia en la relació dels seus membres?

De moment, com que la cia. som tres i la resta d'actors o col·laboradors s'incorporen a cada espectacle, ens està consolidant com un nucli de tres persones que es complementen (dos a direcció i una a producció i distribució) i cada vegada més els projectes sorgeixen en comú i al final ja no saps si ha estat la primera idea de l'un o de l'altre... durant el procés ho hem incorporat com a propi.

11. Amb una frase (poques paraules), què és el teatre per a vosaltres, defineix-me el teatre o la música en vosaltres com a persones?

No em sé (no puc) imaginar-me la vida sense teatre.

Entrevista a Arnau Tordera**1. Per quin motiu vas decidir dedicar-te al món de la música?**

Perquè en la música hi he trobat l'àmbit d'expressió que més anhelo per transmetre la meva voluntat artística.

2. Quina trajectòria has seguit, o segueixes, per a la teva formació musical?

Sempre he cregut que la meva trajectòria d'aprenentatge, certament inusual, és el que m'ha aportat el caràcter que defineix la meua música. Vaig començar a tocar la guitarra clàssica als 6 anys, instrument que mai he oblidat per bé que en els anys posteriors he dedicat molt més temps a l'estudi de la guitarra elèctrica. Vaig començar a compondre música quan no tenia cap coneixement teòric sobre aquest art i, posteriorment, al Taller de músics i al Conservatori de Vic, he anat assolint un bagatge de coneixements, que conjuntament amb l'experiència que he adquirit en tots aquests anys m'han possibilitat estar, a hores d'ara, estudiant el grau superior en Composició a l'Esmuc. Tot i que la meua tasca en el sí de l'art sonor és la creativa, tampoc he oblidat mai, la vessant d'interpret, tant en guitarra com en la veu.

3. Per a compondre una cançó, quins procediments segueixes (sigui per encàrrec o sigui per voluntat pròpia)?

Mai m'he caracteritzat per tenir un mètode procedimental clar i estricte sinó el contrari, intento sempre que m'és possible renovar la meua tècnica compositiva en cada treball nou, és una exigència molt estricta, moltíssim, però el resultat és enormement satisfactori. Doncs, si és clar que sempre hi ha algun element o altre que caracteritza els meus treballs, també n'hi ha molts que els diferencien. Sempre he odiat la monotonia, en la vida en general, però sobretot en la música.

4. Quins són els teus referents a l'hora de compondre?

Igor Stravinsky, per sobre de qualsevol altre, Maurice Ravel, John Cage, Stephen Sondheim, Albert Guinovart i Freddie Mercury, d'entre cents.

5. Què ven més i què té més qualitat, una melodia enginyosa i treballada amb un acompanyament senzill o una melodia senzilla però molt ben orquestrada?

Sempre exigeixo el màxim en aquest tipus de binomis. Sempre serà millor un tracte melòdic exquisit, recolzat i exaltat encara més per un arranjament fantàstic. Si

aconsegueixes elevar al màxim les dues possibilitats, melòdica i harmònica, vendràs qualitat.

6. Has treballat en diferents espectacles musicals o bé amb gran importància de la música, tant com a compositor com a director musical. Quines són les teves tasques?

La tasca de compositor és clara i no és massa críptica valorar-la. Es tracta doncs d'escriure una música que s'adeqüi el màxim a l'escena on apareix, és una feina on la creativitat està supeditada a un seguit d'exigències, que en aquest cas dictamina l'escena. En la vessant de director musical, es tracta no tan de creació sinó més aviat del fet de pensar la música (normalment ja existent), i adequar, sota els teus criteris i els del director escènic, l'element sonor i l'element teatral, a part, òbviament de la gens menyspreable però esgotadora tasca de tenir la responsabilitat que tots els elements musicals, tan si l'obra és en directe com si no, estiguin al lloc correcte al moment adequat, sempre.

7. Com reparteixes tots els temes a preparar al llarg dels assaigs, tant amb músics com amb intèrprets?

Primerament has de conèixer-los tu a la perfecció, valorar-ne la dificultat i a partir d'aquí traçar un full de ruta per els assajos. Evidentment s'ha de treballar amb més èmfasi els temes més complicats, però també s'ha de saber, en el moment adequat rebaixar l'exigència i premiar els músics amb un dels temes que els surt més bé o en el que s'hi troben més a gust. Amb els intèrprets, teatrals entenc, en el cas de que tinguin més d'una peça, el treball és similar; fer una valoració de les peces i adequar l'assaig a la seva dificultat.

8. Què és més freqüent adaptar la música a les qualitats del cantant/actor o bé busca un actor que compleixi els requisits necessaris per a la interpretació del personatge?

Això ve donat pel registre on et trobis. Si és un àmbit "amateur", (no ho entenc pejorativament, sinó en el sentit de que un conjunt de persones amb inquietuds artístiques desitja en un moment donat fer un projecte conjunt), normalment adaptes la música, o l'obra, a les possibilitats de les persones. En projectes professionals (on ja hi ha la voluntat de guanyar-s'hi la vida) es busca el millor actor per a cada personatge.

9. En un espectacle teatral, quins són els avantatges i desavantatges de la música en directe?

La música hauria de sonar en directe sempre, que quedi dit per endavant. Ara bé, qüestions econòmiques, tècniques i logístiques ho dificulten molt i d'aquí que avui en dia sigui un privilegi trobar-la en directe en espectacle de teatre.

10. Quines característiques valores en una peça musical i quines d'aquestes creus que són més adequades per a un espectacle de teatre musical?

Sempre tendixo a valorar molt la peculiaritat de les peces que més m'agraden. És a dir, allò que la diferencia de totes les peces que s'han escrit. Evidentment aquest fet pot ballar entre milers d'aspectes: timbre, melodia, forma etc. En el cas del teatre musical, que ha begut molt de l'òpera en aquest tipus de recursos, totes aquestes peculiaritats es reforcen a l'hora de caracteritzar personatges, moments, unions i tot el que sigui necessari.

11. A més, també has interpretat com a actor i cantant. Com plantejes la transformació de l'Arnau cap al personatge?

Mai he actuat, sempre he estat jo mateix a dalt l'escenari. No sabia interpretar un paper si no és el meu propi.

12. Què creus que el públic valora més d'un muntatge d'aquest gènere?

Si tots els elements que s'exigeixen en el teatre de text hi són presents, el teatre musical, en sumar disciplines el sobrepassa en escriure. Des del teatre de text es critica amb ignorància el fet de que el teatre musical sigui cantant. Jo he escoltat milers de cops gent dient: I això no m'ho pots dir sense cantar? En referència crítica al teatre musical. A tots ells jo els dic que sí, naturalment. Però que també podria dir-los qualsevol cosa un llibre i tampoc seria necessari la posada en escena. És clar que aquest argumentari és ridícul i ineficaç, el teatre, el teatre musical i l'art són convencions que la humanitat ha creat per expressar-se ella mateixa. Són moments que contraposen una lògica diferent de la del món, i per això ens atrapen, pretendre-hi coherència és matar-ho tot.

13. Com em definiries el teatre musical?

Per mi el teatre musical és un espai d'expressió on la conjunció disciplinària eleva totes les experiències estètiques que presenta.

14. Què diries o quins consells donaries a una persona que es volgués dedicar a aquest món , més en concret al món de la música?

Sobretot que estigui segur i convençut, per sobre de tot, que pot aportar alguna cosa nova a l'esperit de la música. Si no ho creu així, li diria amablement que no s'hi arrisqui.

15. Quina experiència et donen a tu els diferents projectes en els que has participat, sigui com a actor/cantant o com a director musical?

Tota la que tinc. Cada projecte és una oportunitat per enfrontar-te a situacions desconegudes i aprendre el màxim de la gent amb qui et relaciones, tant si dirigeixes com si et dirigeixes, tant si composes com si re-interpretes música d'algun altre compositor.

16. Amb una frase (quatre línies, més o menys), què és el teatre o la música per a tu, defineix-me el teatre o la música en tu com a persona.

Optaré, en aquest cas per la música, doncs és l'àmbit on em crec humilment més vàlid i no ho faré amb paraules meves, sinó amb unes de més sabies, Schopenhauer, és clar; la veu de la voluntat.

2. TAULES DE RESULTATS DE LES ENQUESTES**Pregunta 2****Temàtica**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		1,72
Mediana		2,00
Moda		2
Desviació típica		1,147

Temàtica

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0- Múltiples respostes	17	17,0	17,0	17,0
1- Romàntica	21	21,0	21,0	38,0
2- Comèdia	46	46,0	46,0	84,0
3- Drama	5	5,0	5,0	89,0
4- Embolics	11	11,0	11,0	100,0
5- Total	100	100,0	100,0	

Taula de contingència Sexe * Temàtica

Recompte

		Temàtica					Total
		Múltiples respostes	Romàntica	Comèdia	Drama	Embolics	
Sexe	Home	9	4	26	2	9	50
	Dona	8	17	20	3	2	50
	Total	17	21	46	5	11	100

Pregunta 3**Durada**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		2,28
Mediana		2,00
Moda		3
Desviació típica		1,045

Durada

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0- Múltiples respostes	11	11,0	11,0	11,0
1- Inferior a 1h	5	5,0	5,0	16,0
2- 1h - 1h 30'	35	35,0	35,0	51,0
3- 1h 30' - 2h	43	43,0	43,0	94,0
4- Superior a 2h	6	6,0	6,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

Pregunta 4**Època**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		4,26
Mediana		5,00
Moda		7
Desviació típica		2,588

Època

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0-Múltiples respostes	15	15,0	15,0	15,0
1-Passat llunyà	9	9,0	9,0	24,0
2-Anys 20	2	2,0	2,0	26,0
3-Anys 40 - 60	6	6,0	6,0	32,0
4-Anys 60 - 80	17	17,0	17,0	49,0
5-Actualitat	13	13,0	13,0	62,0
6-Futur	4	4,0	4,0	66,0
7-No importa	34	34,0	34,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

Pregunta 5**Espai**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		3,32
Mediana		4,00
Moda		5
Desviació típica		1,885

Espai

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0-Múltiples respostes	14	14,0	14,0	14,0
1-Institut	6	6,0	6,0	20,0
2-Urbà	15	15,0	15,0	35,0
VÀLIDS 3-Rural	12	12,0	12,0	47,0
4-Fantàstic	5	5,0	5,0	52,0
5-No importa	48	48,0	48,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

Taula de contingència Edat * Espai**Recompte**

		Espai						Total
		Múltiples respostes	Institut	Urbà	Rural	Fantàstic	No importa	
Edat	1-Menys de 12	4	4	2	2	2	6	20
	2- 12-20	2	2	5	0	1	10	20
	3- 20-40	1	0	3	2	1	13	20
	4- 40-65	2	0	2	1	0	15	20
	5- Més de 65	5	0	3	7	1	4	20
	Total	14	6	15	12	5	48	100

Pregunta 6**Personatges**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		3,86
Mediana		5,00
Moda		5
Desviació típica		1,944

Personatges

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
VÀLIDS	0- Múltiples respostes	15	15,0	15,0	15,0
	1- Joves masculins	3	3,0	3,0	18,0
	2- Joves femenins	9	9,0	9,0	27,0
	3- Variats	73	73,0	73,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

Pregunta 7**Final**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		1,30
Mediana		1,00
Moda		1
Desviació típica		,823

Final

		Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
VÀLIDS	0- Múltiples respostes	11	11,0	11,0	11,0
	1- Tancat	60	60,0	60,0	71,0
	2- Obert	17	17,0	17,0	88,0
	3- Circular	12	12,0	12,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

Pregunta 8**Música**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		2,14
Mediana		3,00
Moda		3
Desviació típica		1,198

Música

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0- Múltiples respostes	13	13,0	13,0	13,0
1- Rock	19	19,0	19,0	32,0
2- Melòdic	16	16,0	16,0	48,0
3- Variat	45	45,0	45,0	93,0
4- Altres	7	7,0	7,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

Taula de contingència Edat * Música

Recompte

	Música					Total
	Múltiples respostes	Rock	Melòdic	Variat	Altres	
1-Menys de 12	3	10	2	4	1	20
2- 12-20	2	3	2	12	1	20
Edat 3- 20-40	1	3	3	11	2	20
4- 40-65	4	2	1	11	2	20
5- Més de 65	3	1	8	7	1	20
Total	13	19	16	45	7	100

Pregunta 9**Idioma**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		1,91
Mediana		2,00
Moda		2
Desviació típica		,944

Idioma

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
0- Múltiples respostes	12	12,0	12,0	12,0
1- Original	13	13,0	13,0	25,0
VÀLIDS 2- Traduït	47	47,0	47,0	72,0
3-Text traduït i lletres originals	28	28,0	28,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

Taula de contingència Edat * Idioma

Recompte

	Idioma				Total
	Múltiples respostes	Original	Traduït	Text traduït i lletres originals	
1-Menys de 12	3	2	9	6	20
2- 12-20	2	2	9	7	20
Edat 3- 20-40	1	6	8	5	20
4- 40-65	3	2	8	7	20
5-Més de 65	3	1	13	3	20
Total	12	13	47	28	100

Pregunta 10**Musical Preferit**

N	Vàlids	100
	Perduts	0
Mitjana		3,65
Mediana		3,00
Moda		0
Desviació típica		3,086

Preferit

	Freqüència	Percentatge	Percentatge vàlid	Percentatge acumulat
Múltiples respostes	19	19,0	19,0	19,0
Grease	18	18,0	18,0	37,0
Fantasma	12	12,0	12,0	49,0
We will rock you	4	4,0	4,0	53,0
Cats	1	1,0	1,0	54,0
VÀLIDS Mamma Mia	14	14,0	14,0	68,0
Mar i Cel	12	12,0	12,0	80,0
Rei Lleó	5	5,0	5,0	85,0
Miserables	5	5,0	5,0	90,0
Altres	10	10,0	10,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

Taula de contingència Època * Preferit

Recompte

		Preferit				
		M. R.	Grease	Fantasma	We will...	Cats
Època	1- Menys 12	4	3	1	2	0
	2- 12-20	2	9	3	0	0
	3- 20-40	3	2	2	2	0
	4- 40-65	6	3	3	0	1
	5- Més 65	4	1	3	0	0
Total		19	18	12	4	1

		Preferit					Total
		Mamma Mia	Mar i Cel	El Rei Lleó	Miserables	Altres	
Època	1Menys 12	2	1	2	1	4	20
	2- 12-20	2	1	1	1	1	20
	3- 20-40	3	3	1	2	2	20
	4- 40-65	3	2	0	1	1	20
	5- Més 65	4	5	1	0	2	20
Total		14	12	5	5	10	100

Taula de contingència Sexe * Preferit

Recompte

		Preferit				
		M. R.	Grease	Fantasma	We will...	Cats
Sexe	1- Home	14	11	3	4	0
	2- Dona	5	7	9	0	1
Total		19	18	12	4	1

		Preferit					Total
		Mamma Mia	Mar i Cel	El Rei Lleó	Miserables	Altres	
Sexe	1- Home	6	6	1	2	3	50
	2- Dona	8	6	4	3	7	50
Total		14	12	5	5	10	100

Taula de contingència Temàtica * Preferit

Recompte

		Preferit				
		M. R.	Grease	Fantasma	We will...	Cats
Temàtica	0- M. R.	14	0	1	0	0
	1- Romàntica	0	3	4	0	0
	2- Comèdia	3	12	5	2	1
	3- Drama	1	1	0	0	0
	4- D'embolics	1	2	2	2	0
	Total	19	18	12	4	1

		Preferit					Total
		Mamma Mia	Mar i Cel	El Rei Lleó	Miserables	Altres	
Temàtica	0- M. R.	0	0	1	0	1	17
	1- Amor	5	3	1	2	3	21
	2- Comèdia	8	7	2	2	4	46
	3- Drama	1	1	0	0	1	5
	4- Embolic	0	1	1	1	1	11
Total		14	12	5	5	10	100

Taula de contingència Època * Preferit

Recompte

		Preferit				
		M. R.	Grease	Fantasma	We will...	Cats
Època	0- M. R.	12	0	1	0	0
	1- Passat	0	2	3	1	0
	2- 1920s	0	1	0	0	0
	3- 40-60s	0	1	1	1	0
	4- 60-80s	1	1	3	0	0
	5- Actualitat	2	5	0	0	0
	6- Futur	0	3	0	0	0
	7- Indiferent	4	5	4	2	1
Total		19	18	12	4	1

		Preferit					Total
		Mamma Mia	Mar i Cel	El Rei Lleó	Miserables	Altres	
Època	0- M. R.	1	0	1	0	0	15
	1- Passat	0	2	0	0	1	9
	2- 1920s	0	0	0	0	1	2
	3- 40-60s	2	0	0	0	1	6
	4- 60-80s	4	5	1	1	1	17
	5.Actualitat	3	0	1	0	2	13
	6-Futur	0	0	0	0	1	4
	7.Indiferent	4	5	2	4	3	34
Total		14	12	5	5	10	100

Taula de contingència Èspai * Preferit

Recompte

		Preferit				
		M. R.	Grease	Fantasma	We will...	Cats
Època	0- M. R.	12	0	1	0	0
	1- Institut	0	3	0	0	0
	2- Ciutat	1	5	1	1	0
	3- Rural	1	1	1	1	0
	4- Fantàstic	0	1	0	1	0
	5.Indiferent	5	8	9	1	1
Total		19	18	12	4	1

		Preferit					Total
		Mamma Mia	Mar i Cel	El Rei Lleó	Miserables	Altres	
Època	0- M. R.	0	1	0	0	0	14
	1- Institut	1	0	0	0	2	6
	2- Ciutat	2	3	0	1	1	15
	3- Rural	4	2	1	0	1	12
	4- Fantàstic	0	1	1	0	1	5
	5.Indiferent	7	5	3	4	5	48
Total		14	12	5	5	10	100

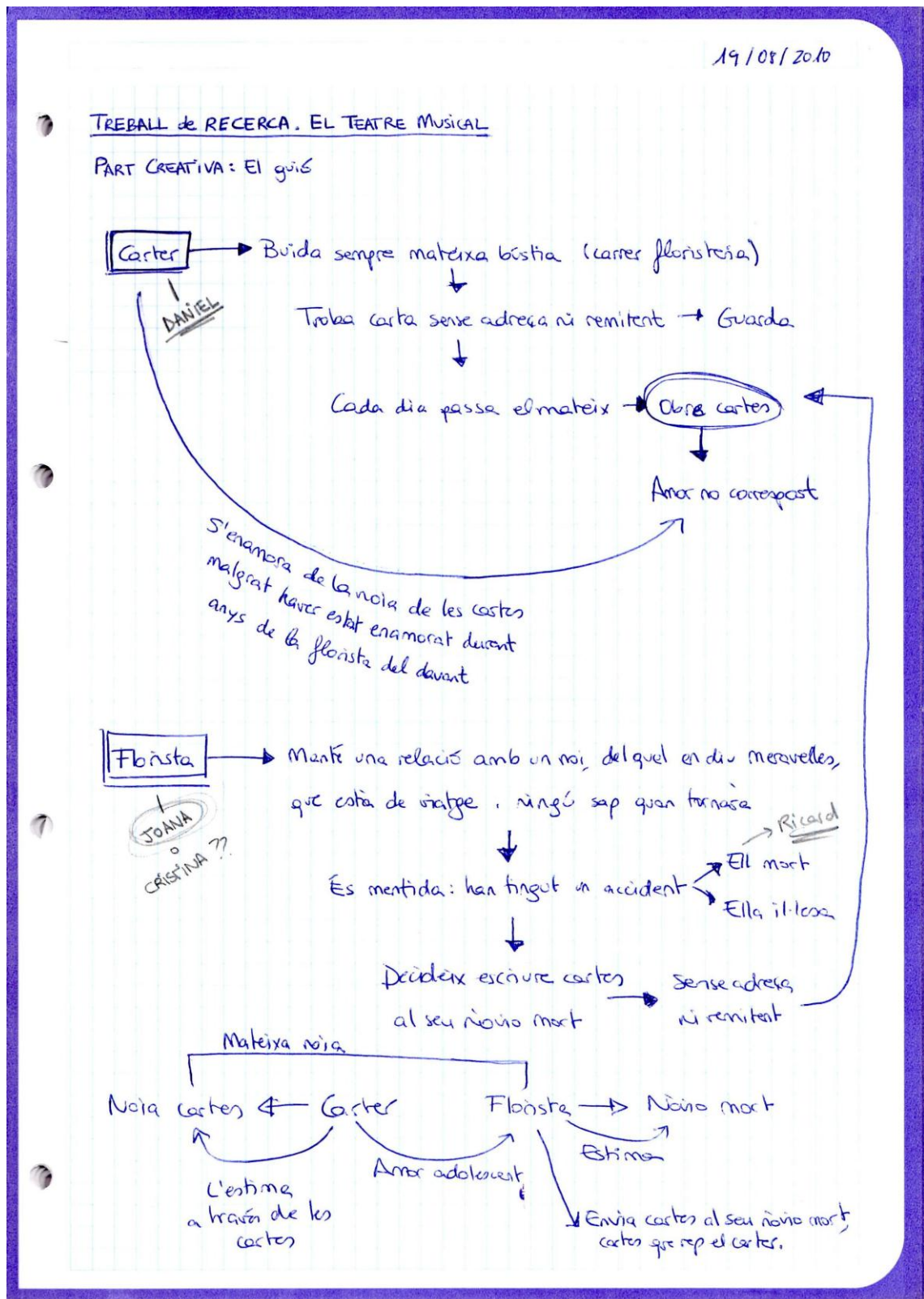
Taula de contingència Estil musical * Preferit

Recompte

		Preferit				
		M. R.	Grease	Fantasma	We will...	Cats
Música	0- M. R.	12	0	0	0	0
	1- Rock	1	2	0	4	0
	2- Melòdic	1	2	4	0	0
	3- Variada	4	12	7	0	1
	4- Altres	1	2	1	0	0
Total		19	18	12	4	1

		Preferit					Total
		Mamma Mia	Mar i Cel	El Rei Lleó	Miserables	Altres	
Època	0- M. R.	0	0	0	1	0	13
	1- Rock	5	1	2	1	3	19
	2- Melòdic	4	4	0	0	1	16
	3- Variada	4	7	3	3	4	45
	4- Altres	1	0	0	0	2	7
Total		14	12	5	5	10	100

3. PRIMERS ESQUEMES I EBOSSOS DEL GUIÓ I LES PARTITURES

101) Intro melòdica (fon) → Grav ritme (mas) → Rep canvi ritme (intro fórmula) → Grav to (11) → **FAM** p Si b M → 2° mel

M 000 - Agilata

Fcm
Mon
Miom
Fcm
Mco
Ten
Mao

Canção de Moço

Mio M

Ma M

BATERIA

Al revés??

7

Sib

Sib

Fa

La b

Sib

Sib

Sib

La b

Sib

7

600 - Agitator

A handwritten musical score for the song 'The Rose Tree'. The score is written on ten staves, organized into five systems of two staves each. The first system contains a short instrumental introduction. The second system begins the first line of the song, with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on the upper staff, and the accompaniment is on the lower staff. The third system continues the first line. The fourth system begins the second line of the song, marked with a box containing the number '1'. The fifth system continues the second line. The notation includes various note values, rests, and bar lines, all written in ink. The paper shows signs of age, including some staining and wear at the edges.